

ආරුහමිඛේ වෙරළ තාමත් රැළි තහනු ඇතට පෙනේ....

"මහත්තයා මේ මගේ නංගි නන්දා..." විමලේ අංකල් අසල ගිටුපු කාන්තාව පෙන්වා පැවසීය..

මම ඇසට මද සිනාවක් එල්ල කළෙමි..

"මහත්තයල කනවානම් පොතුච්චේ වලට යන්න මෙතේ කඩවල කමට ටිකයි දෙන්නෙ.. මහත්තයාලට නම් මදිවෙයි.." බදුල්ලේ නන්දාගේ උරුරුවට සමාන උරුරුවකින් ඇය පැවසන විට මම ඇය දෙස බැලීමි.. ඇය නමින් නන්දාය. වයස අවුරුදු 38 පමණ විය හැක. ගම්පෙරලියේ නන්දාට වඩා රූමත්කමින් අඩුය.. ඇය කඵය මහතය.. ඇගේ දෙපොල් දෙකෙලවරින් බුලත් කෙල බේර ඇති බවට ලකුණු ඇත..

"එහෙනම් මම යන්නම් අයිදේ..." කුඩයන් පත් මල්ලත් අතට ගෙන අසුනින් නැගිටිටාය..

"යන්නම් මහත්තයා..."

ආචාරිභිලි සිනාවක් සමග ඇයගේ සමුගැනීම සටහන් වුනේ එලෙයිනි.. මම මද සිනාවකින් ඇසට පුනි උත්තර දුනිමි..

විමලේ අංකල් ඇය ඇතට යනතුරු බලා සිටියේය.

අපේ තාවකාලික නවාතැනේ නාරකරු විමලේ අංකල්ය.. දීර්ඝකාලයක් තුල දෙමල කතාකිරීම නිසා-දෝ ඔහු කතාකරන විටදී මද වෙනස්කමක් ශ්‍රවණය වේ. කතාකරන අතරතුර අසාමාන්‍ය ලෙස බෙල්ලේ ගැස්සීමක් ඇත. එය රූපවාහිනියේ කතාවල අන්තරාලයන් හා මේඩියන් ගේ කේෂණයක් ලෙස උළුප්පා දුක්වන බෙල්ලේ ගැස්සීමට සමානය.. ඒවාට පින්සිද්ද වන්නට මමත් මුලින් විමලේ අංකල් ගැන නිගමනය කළේ එසේය...

"ඕකි මගේ නංගි" විමලේ අංකල් හඬ අවදි කළේය...

"බැන්දේ අවුරුදු 17ත් ඒකාලෙත් කළුසි ඒ වුනට ලස්සන කෙල්ල. මගේ මස්සිනා ඒ කියන්නේ ගුණපාල ඒ කාලේ පොතුච්චේ වල ගිටුපු හොඳම හෝටල් කාර්යයක්, නන්දාට වඩා අවුරුදු පහයි වැඩිමල්.. උර මේකට දැකලා මගෙන් කෙලින්ම ඇහුවා.. අම්මත් පාත්තන් නැති එකේ මම මොනවා කරන්නද මහත්තයා.. මම ඇහුවාම නන්දාත් කැමතියි කිව්වා. වාමෙට ලස්සන මතුලක් කලා, නන්දා ගුණපාලගේ ගෙදර ගියා.."

"එහෙනම් අපිට කෑම ගුණපාලගේ කඩෙන් ගන්න

පුළුවන්නෙ" පොතුච්චේ වල දන්නා කඩසකින් කෑම ගැනීම කෝකටත් හොඳය..

"දැන් කොහෙද ගුණපාලයෙක්.. හරියටම බැඳලා අවුරුදු දෙකයි වුනේ.. නන්දාට ලමයෙක් හම්බ-වෙන්න ගිටියේ, මහත්තයාට පරක්කු වෙනවාද?"

"නෑ නෑ..."

මම එවෙලේ තිබුනේ කතාව ඇසීමේ උනන්දුවකි.. විමලේ අංකල් කාමරය ඇතුලට ගොස් කරනවි තිබේදැයි පරීක්ෂා කර බලයි..

"මේන් ලයින් එකේ රෙපයාර් එකක්ලු තව ටිකකින් එයි"

විමලේ අංකල් එහෙම කියන්නට ඇත්තේ මා කලිනුත් කරනවි නැති එක ගැන පැමිණිලි කල නිසා වෙන්නට ඇති..

"නෑ ප්‍රශ්නයක් නෑ, කොහොමත් අපි කාලා එහෙමම බිචි එකට යනවා..."

"දවසක් එකපාර කොට වගයක් ආවා උන් ආවේ වැන් වලින්.. සිංහල පිරිමි පහලොවක් අරන් ගියා රැ කැලේදී ඔළුවට පොරවකින් ගලා උන් ඔක්කොම මරලා දාලා..."

මම අමුතුවෙන් ගුණපාල එතන සිටියාදැයි අසන්නට උවමනාවක් නොවීය.. මෙවෙලේ නන්දා ගිටියානම් ඇරින්නට ඉඩ තිබුනි. නමුත් විමලේ අයිසා ඇඳුවේ නැත..

"ඒ කාලේ නැගෙනහිර කොට නායකයා දැන් ඇමති කෙනෙක්.. සටන් වරුම කාලේ තමා උන් ඕනි ඕනි විදිහට මිනිස්සු මරන්න ගත්තේ. ඒක නිසා මම අලියාට කතිරේ ගන්නේ නෑ.. ජනාධිපතිතුමා යුද්දේ ඉවර කරලා මගේ මස්සිනා මරපු එකාට ඇමතිකමක් දුන්නා.. මම ඊළග ජනදේ කාටද දෙන්නෙ මහත්තයෝ.."

සිය දේශපාලන ස්ථාවරය නාදනන මිනිසුන් සමග කතාකිරීම අන්තරාදායක නිසාත් මට ප්‍රමාද වන නිසාත් මම යන්නට හැරුනෙමි..

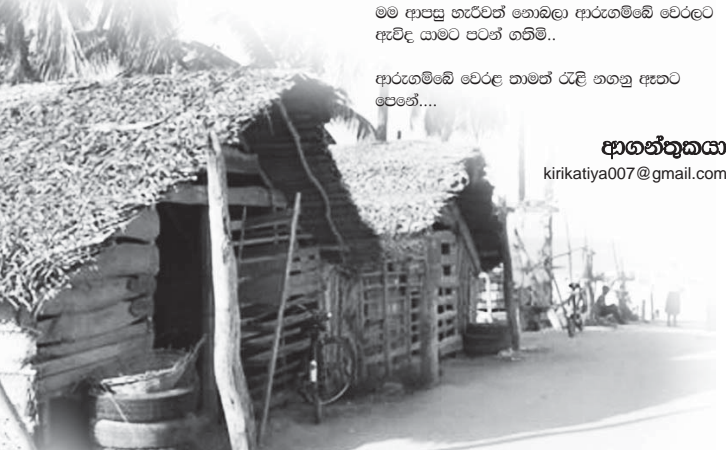
"පොතුච්චේ වල අරක්කු ගණන් වැඩියි ගන්නවානම් මහත්තයාලට සියම්ලාණ්ඩුවට යන්න වෙනවා.."

"හා හරි.."

මම ආපසු හැරවින් නොබලා ආරුගමිඛේ වෙරලට ඇවිද යාමට පටන් ගනිමි..

ආරුගමිඛේ වෙරළ තාමත් රැළි නගනු ඇතට පෙනේ....

ආගන්තුකයා
kirikatiya007@gmail.com

වම් ඉවුරේ මිනිස්සු

රාජාංගණේ මුහුණ සටහන්

වැහැපන් දෙවියෝ කහපැන් දෙකද්දකයි

"මොකක් මේ මහ රාළලා ටිකත් එක් කොරාන කොයින් මාමා බර කතාවක? මේක සිලපේදිරි ඇතිව දැනගන්නට කොයින් මොනිකා ගෙන්ම අනන්ට මීනෑ. මම කිරිටු කොරා කොයින් මොනිකා ළඟට."

"මහෙක ඇස් ගෙඩි දෙකත් උළුප්පාගෙන මා ගාව? බෝට ඉඩ සාය දැනුණායි?"

"මහෙ නෑ නගා.. මොකක් අර කොයින් මාමාලා කොරන්ට තනන්නෙ?"

"බලා ඉදා.. අද කෙමිමුටේ.. උන්දලා තනන්නෙ වැස්ස වළානක දෙයියන්නාන්සෙට ගනු කියන්නට.."

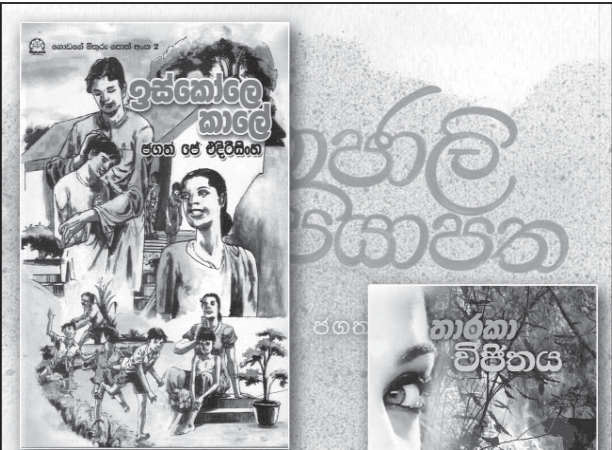
වැඩිහිටියෝ බොහොම උවමනාවෙන් මල් පැලක් හදලා. ඒ ළඟ කදුරු අත්තක් ගිටවලා.. පොල් ගෙඩි දෙකක් ගැට ගහලා. මල් පැලේ පහන් පත්තු කරල සුවද දුම් අලේලා.

එක් වැඩිහිටියෙක් සුදු පිරුවටයක් ඇඳගෙන ගියෙත් සුදු තලප්පාවක් බැඳගෙන. වැස්ස නැති නිසා ගමේ සිදුවී ඇති දුක් කම්කොලාල ගැන දෙවියන්ට දුක් ගැනවිල්ල කියනවා.

සියල්ල අවසානයේ වැඩිහිටියෝ මෙහෙමෙ පොරොන්දු කවියක් කිව්වා.

දොරකඩ පොල් ගහ නින්දෙම දෙකද්දකයි
නානට මී ගොන් බානක් දෙකද්දකයි
අටු ඇට මල්ලක් පුර නම දෙකද්දකයි
වැහැපන් දෙවියෝ කහපැන් දෙකද්දකයි

බෝගල

ජගත් ජේ එදිරිසිංහ ගේ
"ඉස්කෝලෙ කාලේ" යොවුන් නවකතාව
"තාරකා විජිතය" නවකතාව
"රාජාලි පියාපත" කාව්‍ය සංග්‍රහය
නව පිටපත් ලැබී ඇත
පිටපතක් ඩොලර් 10 (හැපැල් ගාස්තු සමග)
විසමන්න
Sooriya Marketing Services
1B/132 Alexander Av Thomastown
VIC 3074 Australia
Tel - 613 9465 8257/ (61) 0433 438 535